ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘΜΟΣ 40 | ΑΘΗΝΑΙ 31 ΜΑΙΟΥ 1936 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: Κ. Δ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ Μ. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΟΘΩΝΟΣ 6 - ΑΡ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 22.018 | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ζ') ΟΧΤΑΧΡΟΝΟ Ή ΕΦΤΑΧΡΟΝΟ

Ἀπὸ τὴν τελευταία μας διερεύνηση γιὰ τὸ πρόβλημα τοῦ λαϊκοῦ μας σχολείου βγῆκε τὸ συμπέρασμα, πὼς γιὰ νὰ πετύχει ὁ σκοπὸς τοῦ σχολείου εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνουν ριζικὲς μεταρρυθμίσεις, σχετικὰ καὶ μὲ τὰ ποσοτικὰ καὶ μὲ τὰ ποιοτικὰ στοιχεῖα του. Τὸ πρῶτο καὶ σημαντικότατο αἴτημα ὡς πρὸς τὰ ποσοτικὰ στοιχεῖα εἶναι ν' αὐξήσουνε τὰ χρόνια τῆς ὑποχρεωτικῆς φοίτησης. Γιατὶ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα μᾶς ἔπεισαν, πὼς τὰ ἕξι χρόνια δὲν εἶναι ἀρκετά.

Ν' αὐξήσουν λοιπόν. Μὰ πόσα νὰ γίνουν;

Στὴν πρώτη ματιὰ ἡ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτὸ φαίνεται πολὺ εὔκολη καὶ πολλοὶ συνάδελφοι τὴν ἔδωσαν κιόλας. Τὸ λαϊκὸ σχολεῖο πρέπει νὰ γίνει ὀχτάχρονο.

Αὐτὸ τὸ ἀκούει κανεὶς συχνὰ καὶ ἀπὸ ἄτομα καὶ συλλόγους καὶ ἡ ἀπαίτηση αὐτὴ φαίνεται νὰ μὴν προκαλεῖ καμιὰ ἀντίρρηση.

Ὡστόσο τὸ ζήτημα δὲ συζητήθηκε, δὲν ἐξετάστηκε ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές του, δὲν ἀκούστηκαν οἱ πιθανὲς ἀντιρρήσεις καὶ προπάντων δὲν ἐρευνήθηκε τὸ πρόβλημα αὐτὸ σὲ συσχέτιση μὲ τὸ πρόβλημα τῆς Μέσης Παιδείας. Ἀπὸ τὶς ἀντιρρήσεις, ποὺ θὰ μπορούσανε νὰ εἰπωθοῦν ἐναντίον στὸ ὀχτάχρονο λαϊκὸ σχολεῖο, ἡ πρώτη θὰ ἦτανε τῶν συντηρητικῶν. Ἐκείνων, ποὺ φρονοῦν, πὼς δὲν πρέπει νὰ κάνουμε ποτὲ ἕνα βῆμα, ἂν δὲν στεκόμαστε καλὰ στὶ ἔδαφος, ὅπου βρισκόμαστε. Προκειμένου νὰ ὑψώσουμε τὸ πόδι μας γιὰ νὰ κάνουμε ἕνα βῆμα ἢ ἕνα πήδημα, πρέπει νὰ πατοῦμε στερεὰ μὲ τὸ ἄλλο στὴ γῆ, γιατὶ ἀλλιῶς θὰ γκρεμοτσακιστοῦμε. Αὐτή, λένε οἱ συντηρητικοί, εἶναι ἡ περίπτωση καὶ μὲ τὸ ὀχτάχρον ολαϊκὸ σχολεῖο.

Ἀκόμη καλὰ καλὰ δὲ στερεώθηκε τὸ ἑξάχρονο, ἀκόμη δὲν ἀποχτήσαμε οὔτε ἀρκετούς, οὔτε ἀρκετὰ καλὰ μορφωμένους δασκάλους γι' αὐτό, ἀκόμη δὲν κατορθώσαμε νὰ ἱδρύσουμε παντοῦ, ὅπου εἶναι ἀνάγκη, ἑξάχρονα λαϊκὰ σχολεῖα, ἀκόμη δὲν κατορθώσαμε νὰ ἔχουμε σχολικὰ χτίρια. Προπάντων δὲν κατορθώσαμε ἀκόμη νὰ ὀργανώσουμε ἐσωτερικὰ μὲ ἐπιτυχία τὸ ἑξάχρονο σχολεῖο, νὰ τοῦ δώσουμε περιεχόμενο, χαραχτῆρα μορφωτικό. Ἂν μάλιστα λογαριάσουμε, πὼς τὰ τρία τέταρτα ἀπὸ τὰ σχολεῖα μας εἶναι μονοτάξια καὶ λειτουργοῦν μ' ἕνα δάσκαλο ἢ μὲ μιὰ δασκάλα, ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διδάσκουνε τὰ παιδιὰ ὅλων τῶν τάξεων καὶ τὸ ἑξάχρονο αὐτὸ μονοτάξιο σχολεῖο λειτουργεῖ ἀκόμη ἀτελέστατα, πῶς μποροῦμε νὰ μιλᾶμε γιὰ αὔξηση τῆς ὑποχρεωτικῆς φοίτησης καὶ μάλιστα σὲ ὀχτὼ χρόνια;

Δὲν εἶναι μιὰ τόλμη αὐτό, μιὰ ἀπερισκεψία, μιὰ ἀφροσύνη, ποὺ φτάνει τὰ σύνορα τῆς ἀγυρτείας; Πῶς μποροῦμε μὲ τοὺς σημερινοὺς δασκάλους, μὲ τὰ σημερινὰ μέσα, ποὺ διαθέτει τὸ κράτος γιὰ τὴ λαϊκὴ Παιδεία νὰ ζητᾶμε ν' αὐξηθοῦν ἀκόμη κατὰ δυὸ τὰ χρόνια τοῦ λαϊκοῦ σχολείου; Θέλουμε νὰ τινάξουμε ὅλο τὸ οἰκοδόμημα τῆς λαϊκῆς παιδείας στὸν ἀέρα;

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐπιχειρήματα τῶν συντηρητικῶν καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσει κανείς, πὼς δὲν εἶναι ἀσήμαντα καὶ ἀξιοκαταφρόνητα. Μολαταῦτα ἐμεῖς ποὺ εἴμαστε καὶ ὑποχρεωμένοι καὶ πρόθυμοι νὰ τὰ συζητήσουμε προσεχτικά, πρέπει εὐτὺς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ δηλώσουμε, πὼς δὲν εἶναι ἀπολύτως πειστικὰ καὶ πὼς χρειάζεται ἀρκετὴ δυσπιστία κάθε φορά, ποὺ μιλάει ἡ συντήρηση. Γιατὶ πάντα κανεὶς φέρνει πολὺ περισσότερα ἐπιχειρήματα, ἅμα πρόκειται νὰ πείσει κάποιον νὰ μείνει ξαπλωμένος στὴ θέση, ποὺ κάθεται, παρὰ ἅμα πρόκειται νὰ τὸν πείσει νὰ σηκωθεῖ, νὰ δουλέψει, νὰ κοπιάσει, νὰ δημιουργήσει. Ὁ μεγαλύτερος σύμμαχος τῆς συντήρησης εἶναι ἡ ἔμφυτη ψυχικὴ ἀδράνεια καὶ ραστώνη τῶν ἀνθρώπων καθὼς καὶ ὁ φόβος τοῦ μέλλοντος.

Τὰ ἴδια ἐπιχειρήματα θὰ μποροῦσαν νὰ εἰπωθοῦν καὶ ἂν τὸ σχολεῖο μας ἦταν ἀκόμη τετράχρονο ἢ πενταχρονο καὶ ἐμεῖς προτείναμε νὰ γίνει ἑξάχρονο. Εἶναι βέβαιο πὼς ἂν ὡς σήμερα διατηρούσαμε ἀκόμη τὸ λαϊκό μας σχολεῖο τετράχρονο, πάλι δὲ θὰ εἴχαμε ἀρκετοὺς καὶ ἀρκετὰ μορφωμένους δασκάλους πάλι δὲ θὰ εἴχαμε παντοῦ σχολεῖα καὶ πάλι θὰ εἴχαμε καθυστερημένα προγράμματα.

Ἐκεῖνο, ποὺ ἔχουμε πιστοποιημένο ἀπὸ τὴν ὥς τὰ τώρα ἱστορία τῆς παιδείας μας εἶναι ἡ κακὴ προσαρμογὴ τοῦ κράτους, τῆς πολιτείας στὴ μορφωτικὴ ἀνάγκη τοῦ λαοῦ.

Ὅσο περισσότερο ὁ λαὸς περιορίζει τὶς ἀπαιτήσεις του, τόσο τὸ κράτος τὸν ἀμελεῖ περισσότερο. Ὅσο περισσότερο ὁ λαὸς αὐξαίνει τὶς ἀπαιτήσεις του, τόσο περισσότερο ἀναγκάζεται τὸ κράτος νὰ τὶς προσέχει.

Αὐτὸς ὁ νόμος ἰσχύει ἀναμφισβήτητα. Καὶ ἀφοῦ σήμερα γίνεται συνειδητὸ στὸν ἐκπαιδευτικὸ κόσμο, ποὺ ἐκπροσωπεῖ καὶ συνειδητοποιεῖ τὶς πνευματικὲς καὶ μορφωτικὲς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ, πὼς τὸ ἑξάχρονο σχολεῖο δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὶς ἀνάγκες, εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ διατυπωθεῖ μπροστὰ στὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνία τὸ αἴτημα γιὰ τὴν αὔξηση τῶν ἐτῶν τῆς ὑποχρεωτικῆς φοίτησης στὸ λαϊκὸ σχολεῖο.

Γιατὶ μὲ τὴ διατύπωση αὐτοῦ τοῦ αἰτήματος, μὲ τὴ μελέτη του, τὴν ἀνάπτυξή του, τὴν ἐπιβολή στὴν κοινὴ συνείδηση, θὰ ἀρχίσει καὶ ἡ ψυχικὴ προσαρμογὴ καὶ ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν ἱκανοποίησή του. Ἂν μένει στοὺς συντηρητικούς, κανένα βάσιμο ἐπιχείρημα, θὰ φανεῖ στὸ τέλος, ἅμα συμπληρώσουμε τὴν ὁλόπλευρη ἔρευνα τοῦ προβλήματος.

Γεννιέται ὅμως τώρα τὸ ἐρώτημα: Πόσο πρέπει νὰ αὐξηθεῖ ἡ φοίτηση στὸ λαϊκὸ σχολεῖο, δυὸ χρόνια ἢ ἕνα;

Μὲ ἄλλα λόγια πρέπει νὰ ζητήσουμε ἑφτάχρονο ἢ ὀχτάχρονο λαϊκὸ σχολεῖο;

Τρεῖς σειρὲς στοχασμῶν θὰ μᾶς ὁδηγήσουνε νὰ βροῦμε τὴ σωστὴ ἀπάντηση. Ἡ πρώτη σειρά, ποὺ θ' ἀποτελέσει τὴ βάση μας εἶναι φυσικὰ ἐκείνη, ποὺ θ' ἀπαντήσει στὸ ἐρώτημα: Πόσα χρόνια χρειάζονται σήμερα γιὰ νὰ προικιστεῖ μὲ τ' ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς μόρφωσης ὁ πολίτης, ποὺ θὰ ζήσει σὰν δημιουργικὸ μέλος μιᾶς σύγχρονης πολιτισμένης κοινωνίας;

Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ διασταυρώνεται ἐννοεῖται, μὲ πολλὰ ἄλλα, λ.χ. πόσα χρόνια μπορεῖ νὰ διαθέσει τὸ παιδὶ γενικὰ καὶ ἅμα πρόκειται γιὰ τὸ λαϊκὸ σχολεῖο, τὸ παιδὶ τοῦ φτωχοῦ ἀγρότη, τοῦ φτωχοῦ ἐργάτη, τοῦ χειροτέχνη, τοῦ μικροεπαγγελματία, τοῦ μεταπράτη, τοῦ μικροϋπάλληλου γιὰ τὴ μόρφωσή του; Πρόβλημα κοινωνικοοικονομικό. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ γιὰ πόσα χρόνια μπορεῖ νὰ δαπανᾶ ἡ πολιτεία γιὰ νὰ παρέχει καθολικὴ ὑποχρεωτικὴ καὶ δωρεὰν μόρφωση στοὺς πολίτας της;

Πρόβλημα δημοσιοοικονομικὸ καὶ πολιτικό.

Ἂν ζητήσουμε παραδείγματα στοὺς ἄλλους πολιτισμένους λαοὺς θὰ ἰδοῦμε, πὼς τὰ πιὸ προχωρσμένα κράτη παρέχουν τὴ μόρφωση αὐτὴ γιὰ 7, 8 καὶ 9 ἀκόμη χρόνια καὶ μὲ ἐγγύηση ἀρκετὰ σοβαρὴ γιὰ τὴν πραγμάτωσή της.

Καὶ φυσικὰ τὰ ἑφτὰ χρόνια εἶναι καλύτερα ἀπὸ τὰ ἕξι, τὰ ὀχτὼ καλύτερα ἀπὸ τὰ ἑφτὰ καὶ τὰ ἐννιὰ καλύτερα ἀπὸ τὰ ὀχτώ.

Γι' αὐτὸ δὲ θὰ εἶχε κανεὶς καμιὰ θεωρητικὴ ἀντίρρηση ἀπὸ τούτη τὴν πλευρά, ἂν ἐπρόκειτο νὰ δώσει ἀπάντηση ἀνεξάρτητα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ὅρους, νὰ ζητήσει ὀχτὼ χρόνια γιὰ τὸ λαϊκό μας σχολεῖο.

Ἂν ὅμως θέσουμε τὸ ἐρώτημα, τὶ εἴμαστε σὲ θέση νὰ πραγματοποιήσουμε σήμερα; τότες ἀρχίζει ἡ δεύτερη σειρὰ τῶν στοχασμῶν, ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ στὴν ἀπόκριση, πὼς ἂν γιὰ τὰ ἑφτὰ χρόνια ὑπάρχουν ἀρκετὰ μεγάλες δυσκολίες, γιὰ τὰ ὀχτὼ χρόνια ὑπάρχουνε πολὺ μεγαλύτερες καὶ γιὰ σήμερα ἴσως ἀνυπερνίκητες.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μιὰ τρίτη σειρὰ στοχασμῶν, ποὺ μπορεῖ νὰ καθορίσει ἀσφαλέστερα τὸ συμπέρασμά μας καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσει σὲ μιὰ ὁριστικὴ ἀπόφαση γιὰ τὸ σήμερα.

Καὶ ἡ τρίτη αὐτὴ σειρὰ τῶν στοχασμῶν ἀρχίζει ἀπὸ τὴ σκέψη πὼς τὸ πρόβλημα τῶν ἐτῶν τῆς ὑποχρεωτικῆς φοίτησης στὸ λαϊκὸ σχολεῖο οὔτε πρέπει οὔτε μπορεῖ νὰ λυθεῖ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ Μέση Παιδεία. Θὰ ἦτανε βασικὸ λάθος νὰ ὁδηγηθοῦμε στὶς ἀποφάσεις μας γιὰ τὸ λαϊκὸ σχολεῖο ἀπὸ μιὰ κακῶς ἐννοουμένη αὐτοτέλεια τάχα τῆς λαϊκῆς παιδείας, ὅπως συνηθίζουν νὰ κάνουνε πολλοὶ συνάδελφοί μας ἀπὸ τοὺς λειτουργοὺς τῆς δημοτικῆς παιδείας.

Τὸ λαϊκὸ σχολεῖο δὲν πρέπει σὲ καμιὰ περίπτωση νὰ θυσιάζεται γιὰ ἀνώτερα εἴδη τῶν σχολείων. Πρῶτα ἡ μόρφωση τοῦ λαοῦ καὶ ἔπειτα ὅλα τ' ἄλλα.

Αὐτὰ εἶναι πολὺ σωστὰ καὶ πρῶτοι ἐμεῖς τ' ἀναγνωρίζουμε καὶ ὑπερασπίζουμε τὴν ἀρχὴ αὐτὴ τῆς λαϊκῆς παιδείας.

Αὐτὸ ὅμως δὲ σημαίνει πὼς πρέπει νὰ παραγνωρίζουμε καὶ τὴν **ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ** ὁλάκερης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ παραβλέπουμε τὸ στενὸ συσχετισμό, ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ λαϊκὸ σχολεῖο καὶ στὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Παιδείας. Γιατὶ ἂν τὸ παραγνωρίσουμε αὐτό, τ' ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ὀλέθρια γιὰ τὸ λαϊκὸ σχολεῖο.

Τί πηγάζει ὅμως ἀπὸ τὴν ἑνότητα καὶ τὸ συσχετισμὸ τῶν προβλημάτων τῆς Δημοτικῆς καὶ τῆς Μέσης Παιδείας;

Αὐτὸ θὰ τὸ ἐξετάσουμε στὸ ἐρχόμενο ἄρθρο μας.

ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΚΟΥΣΘΟΥΝ

ΜΕ ΑΚΛΟΝΗΤΟ ΘΑΡΡΟΣ

Ἡ θέση τῶν λειτουργῶν τῆς Παιδείας μέσα στὴν ὑπαλληλικὴ οἰκογένεια, ὅπως ἀπόδειξε ὁ συνάδελφος καὶ διαλεχτὸς συνεργάτης Μ.Μ. μὲ τὸ ἄρθρο του στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς ΣΧΟΛΙΚΗΣ, εἶναι μειονεχτική, μολονότι ἡ ὑπηρεσία ποὺ προσφέρουν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ εἶναι ἡ λεπτότερη, ἡ ὑψηλότερη καὶ ἡ ὠφελιμώτερη στὴν Κοινωνία.

Καὶ ἀντὶ οἱ ἀνώτατοι Προϊστάμενοι τῆς Παιδείας, οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι καὶ οἱ Διευθυντές της, νὰ προβάλουν τὸ στῆθος τους γιὰ ν' ἀνυψώσουν τὸ λειτουργὸ τῆς Παιδείας, καταπρόδωσαν τὸ ἀξίωμα τους καὶ προτιμοῦν νὰ ἀνασκαλεύουν τὰ ρουσφετολογικὰ σημειώματα καὶ νὰ διαιωνίζουν τὶς ἀδικίες ποὺ γίνονται ἰδιαίτερα στοὺς λειτουργοὺς τῆς Παιδείας.

Μὰ ἂν οἱ Δαλαϊλάμηδες τοῦ Ὑπουργείου ποὺ ἔχουν μεταβάλει τὸ ἀξίωμα τους σὲ χρυσοφόρα πηγὴ θησαυρισμοῦ μὲ τὰ κρίτρα, τὰ ἐξέταστρα, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ποὺ καταγγείλαμε, θέλουν ταπεινωμένο τὸν κλάδο, οἱ λειτουργοὶ τῆς Παιδείας δὲν ἀνέχονται πιὰ τὴν κατάσταση αὐτὴ ποὺ ἐξευτελίζει τὸν ἀνθρωπισμό τους, καὶ βαδίζουν μ' ἀκλόνητο θάρρος στὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ διεκδικήσουν τὰ καταπατημένα δικαιώματά τους.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΩΝ

Δὲ θέλουμε νὰ πιστέψουμε τὴν πληρηφορία, πὼς τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας ἔχει ξεσπαθώσει γιὰ ὡρισμένους ὑποψηφίους καὶ πὼς μεταχειρίζεται τὰ πιὸ φαυλοκρατικὰ μέσα ἀπὸ τὶς ὑποσχέσεις ὡς τὶς ἀπειλὲς καὶ τὰ ἐκλογικὰ τερτίπια γιὰ νὰ ἐπηρεάσει τὸν ἐκπαιδευτικὸ κλάδο στὴν ἐκλογὴ τῶν αἱρετῶν.

Μὰ ἂν τὸ Ὑπουργεῖο ξέπεσε ὡς τὸ σημεῖο νὰ ἐμφανίζεται κομματάρχης ὑποψηφίων, εἴμαστε βέβαιοι, πὼς ὅλοι οἱ συνάδελφοι καταλαβαίνουν τὶ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐλεεινὴ αὐτὴ ἐπέμβαση καὶ θὰ δώσουν μὲ τὴν ψῆφο τους τὸ μάθημα ποὺ πρέπει στὴ γνωστὴ κλίκα τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ ἐκπαιδευτικὸς κλάδος δὲ λησμονεῖ οὔτε τοὺς διωγμούς, οὔτε τοὺς ἐξακοντισμούς, οὔτε τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τὶς ταπεινώσεις. Μὲ ἀναφτερωμένο τὸ φρόνημα του τώρα στὴ νέα του ἐξόρμηση, ἔχουμε τὴν πεποίθηση πὼς θὰ ἐκλέξει τοὺς ἄξιους ἀντιπροσώπους του καὶ θὰ τοὺς στείλει στὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο, ὑπερασπιστὲς τῆς συνδικαλιστικῆς τους ἐλευθερίας καὶ ὑπέρμαχους τῆς προόδου τῆς Παιδείας σὲ πεῖσμα τῆς φωτοσβεστικῆς πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου.

ΟΙ ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΙ

Μέσα στὴν οἰκογένεια τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὑπαλλήλων ὑπάρχει μιὰ τάξη ποὺ ἀδικεῖται κατάφορα. Εἶναι ἡ τάξη τῶν καθηγητῶν τῶν τεχνικῶν μαθημάτων, ἐκτὸς τῶν γυμναστῶν. Οἱ καθηγηταὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι πολλοί. Εἶναι 60 μόνο, ἀντιπροσωπεύουν ὅμως μιὰ σοβαρὴ πλευρὰ τῆς μόρφωσης ποὺ δίνεται στὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Παιδείας.

Καὶ ἐνῷ οἱ καθηγηταὶ αὐτοὶ θεωρήθηκε πὼς ἔχουν τὰ προσόντα νὰ διορισθοῦν στὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Παιδείας, ὡστόσο τοὺς ἀπαγορεύεται ἡ προαγωγή. Μένουν εἰσηγηταὶ ὥσπου νὰ ἀποστρατευθοῦν.

Οἱ γυμνασταὶ ὅμως, ποὺ εἶναι κι' αὐτοὶ καθηγηταὶ τῶν τεχνικῶν μαθημάτων, προάγονται ὡς τὸ βαθμὸ τοῦ τμηματάρχου Α'. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀδικία ποὺ γίνετσι στοὺς καθηγητὰς τῶν ἄλλων τεχνικῶν μαθημάτων. Συνήθως οἱ ἁρμόδιοι προβάλλουν ὡς λόγο τῆς στάσιμότητος τῶν καθηγητῶν τούτων τὸ ὅτι δὲν ἔχουν ὅλοι τὰ ἴδια προσόντα. Μήπως οἱ γυμνασταὶ ἔχουν τὰ ἴδια προσόντα; Μήπως δὲν ὑπάρχουν γυμνασταὶ ποὺ ἐφοίτησαν τρεῖς μῆνες μόνο, καὶ ἄλλοι ἕνα χρόνο μόνο καὶ ἄλλοι δύο καὶ ἄλλοι τρεῖς Καὶ ὅμως ὅλοι αὐτοὶ ἐξισώθηκαν, καὶ πολὺ σωστά, καὶ ἐπετράπη ἡ προαγωγή των. Μήπως δὲ μπορεῖ νὰ γίνει τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν τεχνικῶν.

Τελοσπάντων ἂς συνέλθει λίγο τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο ἀπὸ τὶς ἀσχολίες του τῆς πενταρολογίας καὶ ἂς σκεφθεῖ λίγο καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς καὶ ἂς τακτοποιήσει τὰ ζητήματά τους, ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ τὸ παραπάνω τῶν καθηγητῶν τῶν τεχνικῶν. Μᾶς πειάνει ἀπελπισία ὅταν, μπροστὰ στὰ τόσα ἐπείγοντα ζητήματα τῆς ἐκπαιδεύσεως, βλέπουμε τὴν ἀσυνείδητη ἀναλγησία καὶ ἀδιαφορία τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ
ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ Ν'ΑΚΟΥΣΘΟΥΝ

Η "ΣΧΟΛΙΚΗ,, ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Ἡ «Σχολικὴ» αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσει τὶς εὐχαριστίες της πρὸς τοὺς συναδέλφους Μέσης καὶ Δημοτικῆς Πελοποννήσου γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ὑποστήριξη ποὺ ἔδειξαν γιὰ τὴ διάδοσή της κατὰ τὴν περιοδεία τοῦ κ. Παπαμαύρου. Ἡ προθυμία τῶν κ. συναδέλφων νὰ γραφοῦν συνδρομητὲς στὴ «ΣΧΟΛΙΚΗ», μᾶς δίνει βέβαια τὴν ἀπόδειξη πὼς οἱ συνάδελφοι θέλουν νὰ συντρέξουν τὸ ἔργο μας καὶ πὼς ἡ «Σχολικὴ» ἀνταποκρίνεται στὶς ἀπαιτήσεις τους. Ἡ Σχολικὴ δίνει τὴν ὑπόσχεση πὼς ὄχι μόνο δὲ θὰ λιγοστέψει, μὰ μὲ τὸν καιρὸ ὅλο καὶ περισσότερο θὰ δυναμώνει τὴν ὁρμή της στὸν ἀγῶνα ποὺ ἄρχισε. Ἀκόμα ὑπόσχεται πὼς, ἂν ὡς τώρα ἀσχολήθηκε γιὰ ὡρισμένους λόγους περισσότερο μὲ τὰ προβλήματα τῆς Δημοτικῆς Παιδείας καὶ τῶν λειτουργῶν της, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα τὰ προβλήματα τῆς Μέσης Παιδείας θὰ τὴν ἀπασχολήσουν ἐξ ἴσου ὅπως καὶ τὰ τῆς Δημοτικῆς. Ἡ προθυμία καὶ ἡ ἀγάπη ποὺ μᾶς δείχνουν παντοῦ οἱ συνάδελφοι τῆς Μέσης μᾶς ἐνθαρύνει σὲ τοῦτο.

Τὶς ἴδιες θερμὲς εὐχαριστίες μας ἀπευθύνουμε καὶ στοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τῆς Κρήτης, ποὺ ἔδειξαν ὄχι λιγότερη προθυμία καὶ ἀγάπη γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῆς Σχολικῆς κατὰ τὴν περιοδεία τῆς συνεργάτριάς μας κ. Δεληγιάννη.

ΕΝΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟ

Εἶναι καιρὸς ποὺ τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας βομβαρδίζει μὲ ἐγκυκλίους καὶ παραεγκυκλίους τοὺς ἐπιθεωρητὲς γιὰ νὰ διαδόσουν τὸ περιοδικὸ «Ἐθνικὴ Νεολαία». Κι' ὄχι μονάχα τοὺς γυρεύει ἀπολογισμὸ τοῦ τί κάνανε, παρὰ καὶ ζητάει νὰ τοὺς μεταβάλει σὲ εἰσπράχτορες, ἐπιφορτίζοντάς τους νὰ ἐπέμβουν στὴν εἴσπραξη τῶν συνδρομῶν. Σωστὸ σκάνδαλο! Πίσω βέβαια ἀπὸ τὴν προσπάθεια αὐτὴ τοῦ Ὑπουργείου κρύβεται ἡ γνωστὴ κλίκα ποὺ θέλει μὲ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα νὰ ἐκβιάζει καὶ νὰ καταπιέζει τὸν κλάδο. Μὰ ἂν τὸ Ὑπουργεῖο, σώνει καὶ καλά, ἐπιμένει νὰ παίρνουν ὑποχρεωτικὰ τὰ σχολεῖα ἕνα περιοδικό, γιατὶ δὲν ἐκδίδει ἕνα ἐπίσημο δικό του, παρὰ εὐνοεῖ μὲ τέτιο ἄπρεπο τρόπο τὴν «Ἐθνικὴ Νεολαία», μιὰ δηλαδὴ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση; Οὔτε μιὰ οὔτε δυὸ ἐγκύκλιοι. Ὄχτὼ ὡς τώρα ἔχουνε σταλεῖ καὶ μάλιστα μὲ ἀπειλητικὰ ὑπονοούμενα γιὰ τὴν ἀμέλεια τῶν ἐπιθεωρητῶν νὰ τὸ διαδώσουν. Σὰν πολὺ ψηλὰ τὸν πήρανε τὸν ἀμανὲ οἱ ξεθεμελιωτὲς τῆς Παιδείας. Καιρὸς νὰ σταματήσουνε στὸν κατήφορο ποὺ πήρανε γιατὶ δὲν ἐπιτρέπεται τὸ Ὑπουργεῖο νὰ μεταβάλλει τοὺς λειτουργοὺς τῆς Παιδείας σὲ ἀντιπροσώπους ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Πολλοὶ συνάδελφοι τῆς Μέσης καὶ τῆς Δημοτικῆς Παιδείας διαμαρτύρονται γιατὶ μῆνες τώρα περιμένουν νὰ πάρουνε τὸ ἐπίδομα τῆς εὐδόκιμης ὑπηρεσίας. Σὲ πολλοὺς καθυστερεῖται τὸ ἐπίδομα γιατὶ δὲν ἀδειάζει τὸ πολυάσχολο Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τέτια μικροπράματα, ἀφοῦ οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι προτιμοῦν νὰ θησαυρίζουν οἱ ἴδιοι, κι' ἂς ὑποφέρουν οἱ λειτουργοὶ τῆς Παιδείας.

Κατάπληξη ὅμως μᾶς κάνει ἡ συμπεριφορὰ μερικῶν - εὐτυχῶς λίγων — Ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημ. Σχολείων. Αὐτοὶ ποὺ βλέπουν τὴν ἀπαθλίωση τῶν λειτουργῶν τοῦ λαϊκοῦ σχολείου μὲ τὸν ψαλιδισμένο μισθὸ «τῆς πείνας» δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ γίνωνται ἀφορμὴ νὰ καθυστερεῖται ἕνα ΔΙΚΑΙΩΜΑ, τῶν ὑφισταμένων τους.

Καὶ ἂν ἡ Γραφειοκρατία τοὺς πνίγει καὶ ἀναγκάζονται νὰ παραμελοῦνε τὸ κύριο ἔργο τους, τὸ χρέος τους εἶναι νὰ διαμαρτυρηθοῦν στὸ ἀρτηριοσκληρωτικὸ Ὑπουργεῖο καὶ νὰ προτιμήσουν νὰ παραιτηθοῦνε παρὰ νὰ ἀδικοῦν, ὅπως κάνουν σήμερα, τοὺς ἄξιους ἐργάτες τῆς λαϊκῆς Παιδείας.

ΟΙ ΑΠΟΒΟΛΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Η ΣΧΟΛΙΚΗ, ὅταν κηρύχθηκαν οἱ δυὸ ἀπεργίες τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν μαθητῶν, ἀσχολήθηκε μὲ τὸ φαινόμενο τοῦτο, ἀνέλυσε τὶς βαθύτερες αἰτίες του καὶ ἔδειξε πὼς οἱ ἀπεργίες δὲν εἶναι στὴν πραγματικότητα τίποτε ἄλλο παρὰ «μιὰ βίαιη καὶ ἀπότομη ἄρνηση τῶν παιδιῶν νὰ δεχτοῦν τὴν κατώτερη πνευματικὴ τροφὴ» ποὺ ἰοὺς προσφέρει τὸ Κράτος μὲ τὴν ἀχαρακτήριστη ἀστοργία του γιὰ τὴν παιδεία καὶ τοὺς λειτουργούς της.

Καὶ ἀντὶ τὸ περιβόητο Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο καὶ οἱ διάφοροι μανδαρῖνοι τοῦ Ὑπουργείου νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν τεράστια εὐθύνη τους γιὰ τὸ κατάντημα τῆς Παιδείας. Ἀντὶ νὰ συνέλθουν καὶ νὰ συνετισθοῦν ἀπὸ τὴν κραυγὴ τοῦ πόνου τῆς νεολαίας μας ἀντιμετώπισαν τὴ μαθητικὴ ἀπεργία μὲ τὸν πιὸ ἐκδικητικὸ τρόπο, χρησιμοποίησαν τὰ πιὸ βίαια μέτρα γιὰ νὰ τρομοκρατήσουν τὰ παιδιὰ καὶ νὰ πνίξουν τὴ φωνὴ τῆς διαμαρτυρίας τους, καὶ ἐξανάγκασαν τοὺς Συλλόγους τῶν Καθηγητῶν νὰ ἐφαρμόσουν τὴν πιὸ ἀντιπαιδαγωγικὴ τιμωρία, τὶς ὁμαδικὲς ἀποβολές. Καὶ γι αὐτὸ ἡ εὐθύνη τους εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη. Ἀνάλογη ὅμως εἶναι καὶ ἡ ὑποχρέωση ποὺ ἔχουν ὅλοι οἱ ἐκπαιδευτικοί, ποὺ πραγματικὰ ἀγαποῦν τὸ παιδί.

Πρέπει ὅλοι νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἀνύψωση τῆς Παιδείας καὶ τὴν ἀπολύτρωση τοῦ παιδιοῦ. Μόνον τότε θὰ εἴμαστε ἀληθινοὶ μορφωτὲς τῆς νεολαίας μας.

Ἀγαπητὴ Σχολική,

Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ κηρύχθηκε ἡ μαθητικὴ ἀπεργία καὶ ἡ τρομοκρατία ξέσπασε.

Ἂς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά:

Ὅταν οἱ φητητὲς κατέβηκαν στὸν ἀπεργιακό τους ἀγῶνα, δίνοντας ἔτσι τὸ σύνθημα σ' ὅλη τὴ σπουδάζουσα νεολαία, οἱ μαθητὲς καὶ οἱ μαθήτριες τῶν Γυμνασίων τοὺς ἀκολούθησαν.

Οἱ λόγοι ποὺ προκάλεσαν τὴ δίκαιη ἐξέργεση τῶν μαθητῶν εἶναι:

1) Νὰ δοθεῖ ἡ ἐξεταστικὴ περίοδος τοῦ Φεβρουαρίου στοὺς τελειόφοιτους τῶν Γυμνασίων σύμφωνα μὲ τὸ παλαιὸ σύστημα.

2) Νὰ διπλασιάζεται ὁ βαθμὸς τοῦ β' ἐξαμήνου ὥστε ὅσοι ἀπέτυχαν στὸ α' ἐξάμηνο νὰ μποροῦν νὰ παίρνουν τὴ βάση.

3) Νὰ καταργηθοῦν τὰ Λατινικά.

4) Νὰ ἐγγράφονται ἀτελῶς οἱ ἄποροι μαθηταί.

5) Νὰ ἀγορασθοῦν ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας (ὄργανα κλπ.) γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἀποχτηνώνει ὁ παπαγαλισμός.

Ἐμεῖς τὰ παιδιὰ πιστεύουμε πὼς τὰ μαθητικὰ αἰτήματα εἶναι **πολὺ σωστὰ** καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ δοθεῖ ἀμέσως ἡ σωστὴ λύση.

Ἀντίθετα οἱ φτωχοὶ σπουδαστὲς ἀντιμετώπησαν τὰ κλόμπς καὶ τὶς βάρβαρες ἐπιθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν. Τὸ Ὑπουργεῖο ἀπείλησε καὶ ὑποσχέθηκε.

Οἱ μαθητὲς ἔλυσαν τὴν ἀπεργία τους. Καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀρχίζει ἡ καινούργια δράση τῶν τρομοκρατῶν.

Ἄφησαν νὰ κρυώσει τὸ πρᾶγμα, ἄφησαν νὰ περάσει ἡ ἐξέγερση τῆς κοινῆς γνώμης καὶ νὰ στραφεῖ ἡ προσοχή της σ' ἄλλα ζητήματα, κι' ἔτσι, ἕνα μῆνα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπεργία, καὶ ἕνα μῆνα πρὶν ἀπὸ τὶς ἐξετάσεις, ἀρχίζουν ὕπουλα τὶς ἀποβολὲς τῶν μαθητῶν ποὺ προτοστάτησαν ἢ ποὺ ὁπωσδήποτε ἔλαβαν μέρος ἢ εὐνόησαν τὴν ἀπεργία.

Ἔτσι ἀποβλήθηκαν ἀπὸ τὰ διάφορα σχολεῖα τῆς Ἀθήνας, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουμε στὰ χέρια μας: Ἀπὸ τὸ πρακτικὸ Λύκειο 120, ἀπὸ τὸ Α' Γυμνάσιο 70, ἀπὸ τὸ 7ο Γυμν. 250 γιὰ 5 μέρες ὡς ἕνα μῆνα, ἀπὸ τὸ 2ο Γυμν. 10 γιὰ 10 μέρες, 8 γιὰ 8 μέρες καὶ 6 γιὰ 5 μέρες ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο Καλλιθέας 15 ἀπὸ 15 μέρες ὡς ἕνα μῆνα. Πρέπει νὰ σημειωθεῖ πὼς πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ποὺ ἀποβλήθηκαν γιὰ ἕνα μῆνα χάνουν τὴ χρονιά τους ἀπὸ τὶς ἀπουσίες.

Ἐπίσης στὸν Πειραιᾶ ἀποβλήθηκαν διὰ παντὸς 3 μαθητές, 5 γιὰ 8 μέρες, 4 γιὰ 15 μέρες, καὶ 6 γιὰ 3 μέρες.

Στὴ Θεσσαλονίκη ἀποβλήθηκαν 2 μαθητὲς τῆς Ἐμπορικῆς γιὰ 4 μέρες καὶ ἀπὸ τὸ 2ο Γυμνάσιο 1 μαθητὴς καὶ 5 μαθήτριες διὰ παντός.

Ξέρουμε πὼς πολλοὶ ἀπὸ τοὺς δασκάλους μας, ἐκεῖνοι ποὺ πραγματικὰ εἶναι ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς τους καὶ νιώθουν τὸν πόνο μας, πὼς ἀντέδρασαν ὅσο μποροῦσαν στὰ τρομοκρατικὰ μέτρα τοῦ Ὑπουργείου. Ἀλλιῶς τὰ θύματα θὰ ἦσαν πολὺ περισσότερα καὶ οἱ συνέπειες τῆς τρομοκρατίας—οἱ διὰ παντὸς ἀποβολὲς—πολὺ τραγικώτερες.

Μὰ τὶ νομίζει πὼς πέτυχε τὸ Ὑπουργεῖο μὲ τὰ τρομοκρατικὰ μέτρα; Πιστεύει πὼς θὰ πνίξει τὴ φωνή μας; Πὼς θὰ νεκρώσει τὸ φρόνημά μας; Πὼς θὰ σκοτώσει τὴν ψυχή μας;

Πολὺ γελιέται. Θὰ φύγουμε ἀπὸ τὰ μαθητικὰ ἑδώλια μὲ τὸ βαθὺ παράπονο μέσα μας γιὰ τὴν ἀστοργία τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν ἀπόφαση ν' ἀγωνισθοῦμε κι' ἐμεῖς γιὰ τὴν πνευματικὴ τροφὴ καὶ τὴ χαρὰ τῶν παιδιῶν.

Ἕνας τελειόφοιτος Γυμνασίου

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἀγαπητὴ Σχολική,

Θὰ ἤθελα νὰ μάθω ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸ τρόπο καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας των;

Εἶναι ὑπηρεσία αὐτὴ ὅταν οἱ ὑποθέσεις χρονίζουν μῆνες χρόνια. μάλιστα χρόνια ὁλόκληρα;

Καὶ ἂν τυχὸν δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι, πῶς ἀνέχονται τὴν κατάσταση καὶ τὶ ἔκαμαν νὰ τὴν ἀλλάξουν;

Εἴμαστε πρόθυμοι. Ἐπιθεωρητές, Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία, Ἐκπαιδευτικὸς Τύπος κλπ. νὰ τοὺς ἐνισχύσουμε σὲ μιὰ τέτοια προσπάθεια. Ἂν ὅμως πρόκειται νὰ ἐξακολουθήσει ἡ ἀφόρητη αὐτὴ κατάσταση, εἶναι προτιμώτερο νὰ κλείσει τὸ Ὑπουργεῖο γιατὶ χρεωκόπησε.

Ἔτσι θὰ πάψουν καὶ οἱ πολιτικάντηδες νὰ βρίσκουν δουλειὰ ἀνακατεύοντας θαμμένα ἔγγραφα καὶ πουλώντας ἐκδούλευση στοὺς δασκάλους, πὼς τοὺς τελειώνουν τὴ δουλειά τους...

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

Ἡ χρεωεαπία τοῦ «Κέντρου» εἶναι ἀναμφισβήτητη. Ἡ διοίκηση τῆς Παιδείας παραδομένη στὰ χέρια τῆς μαύρης μεσαιωνικῆς ἀντίδρασης, ποὺ μὲ ὄργανό της τὴ γνωστὴ κλίκα, κατατυραννεῖ τὸν ἐκπαιδευτικὸ κλάδο, γιατὶ θέλει τὸ λειτουργό της παιδείας σκλάβο της. Ὁ ἐκπαιδευτικὸς κλάδος τώρα μὲ τὴ νέα του ἐξόρμηση πρέπει ν' ἀναλάβει τὸ βαρὺ ἔργο καὶ νὰ ξεκαθαρίσει τὴν κοπριὰ τοῦ «Αὐγείου» ποὺ βουνὸ ἔχει μαζευθεῖ στὸ Ὑπουργεῖο. Πρέπει οἱ λειτουργοὶ τῆς παιδείας νὰ πάρουνε στὰ χέρια τους τὴ διοίκηση. Μόνον τότε θὰ λυτρωθοῦν καὶ οἱ ἴδιοι καὶ θ' ἀπολυτρώσουν καὶ τὴν Παιδεία ἀπὸ τὰ νύχια τῆς φαυλοκρατίας

ΟΙ "ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΑΙ,, ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Τὸν Ἐπιθεωρητὴ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων «ἀπόντα ἢ κωλυόμενον» τὸν ἀναπληρώνει ὁ νεώτερος πρωτοβάθμιος καθηγητής. Τὸ μέτρο τοῦτο, θλιβερὸ λείψανο τῆς κηδεμονίας τῆς Δημοτικῆς Παιδείας ἀπὸ τὴ Μέση Ἐκπαίδευση—εἶναι ἄστοχο καὶ κάθε φορὰ ποὺ ἐφαρμόστηκε δημιούργησε δυσάρεστες προστριβὲς μεταξὺ τῶν λειτουργῶν τῆς Παιδείας. Καὶ πολὺ φυσικά. Γιατὶ οἱ καθηγηταὶ οὔτε τὴ νοοτροπία ἔχουν ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ διευθύνουν τοὺς συναδέλφους τῶν Δημοδιδασκάλους, οὔτε τὰ ζητήματα τῆς Δημ. Παιδείας εἶναι ὅσο πρέπει κατατοπισμένοι, οὔτε ἡ δουλειά τους εἶναι νὰ ξέρουν τοὺς χίλιους δυὸ νόμους μὲ τὶς ἀμέτρητες τροπολογίες. Γι' αὐτὸ παρ' ὅλη τὴν καλή τους θέληση καὶ λάθη κάνουν καὶ ἀδικίες χωρὶς νὰ τὸ θέλουν.

Ἂς ἐλπίσουμε πὼς τὸ Ὑπουργεῖο θὰ ἀπαλλάξει τοὺς καθηγητάς — τὸ ζητοῦν ἄλλωστε καὶ οἱ ἴδιοι—ἀπὸ τὴν ἀγγαρεία αὐτή, Καὶ εἶναι σήμερα εὔκολο, ἀφοῦ τόσους νέους νόμους θὰ ὑποβάλει ὁ Ὑπουργὸς στὴν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπή. Καὶ ἂν ὁ Ὑπουργὸς δὲ θέλει νὰ υἱοθετήσει τὴ σωστὴ λύση τοῦ δόκιμου Ἐπιθεωρητῆ, ἂς ἀναθέσει τὴν ἀναπλήρωση στὸν ἀρχαιότερο Διευθυντὴ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιθεωρητῆ.

ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ

Μιὰ ἀδικία ποὺ γίνεται στὶς ποντρεμένες δασκάλες εἶναι καὶ τούτη Δὲν τοὺς ἀναγνωρίζεται ἡ ἐντοπιότητα τοῦ συζύγου στὸ διορισμό. Ἔτσι πολλὲς δασκάλες μένουν χωρὶς θέση, γιατὶ στὸν τόπο τῆς καταγωγῆς τους δὲν ὑπάρχει θέση κενή, ἐνῶ στὸν τόπο τοῦ συζύγου των ὑπάρχει κενὴ θέση, ποὺ ὅμως δὲν μποροῦνε νὰ τὴν καταλάβουν ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἀναγνωρίζεται ἡ ἐντοπιότητα. Νομίζουμε πὼς ἡ ἀναγνώριση στὶς δασκάλες τῆς ἐντοπιότητας τοῦ συζύγου εἶναι ἕνα μέτρο ποὺ ἐπιβάλλεται καὶ ποὺ εἶναι σύμφωνο μὲ τὴν ἀπαίτηση τοῦ κλάδου γιὰ τὴ συνυπηρεσία τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ποὺ ἐξυπηρετεῖ καὶ τοὺς δασκάλους καὶ τὴν οἰκογενειακή τους ἑστία.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμε θερμὰ τοὺς κ. κ. ἀναγνῶστες μας, ποὺ κράτησαν τὴν ἀπόδειξη πληρωμῆς ποὺ τοὺς στείλαμε, νὰ μᾶς ἐμβάσουν τὸ ταχύτερο τὴ συνδρομή τους.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΟ ΜΕΛΙΣΣΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἀληθινὰ ψυχικὴ ἀνακούφιση προσφέρει στὸν ἐπισκέπτη τὸ σχολεῖο τοῦ μικροῦ χωριοῦ Μελίσσι, μεταξὺ Κιάτου καὶ Ξυλόκαστρου.

Βρίσκεται ἀπάνω σ' ἕνα κατάπρασινο λοφίσκο, ποὺ τὸν περιτριγυρίζουν σταφιδάμπελα καὶ φουντωτὰ δέντρα. Ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ λόφου ἀρχίζει ἡ θάλασσα τοῦ Κορινθιακοῦ, ποὺ ἁπλώνεται ὡς πέρα στὴ Ρούμελη. Μέσα σὲ τέτια φύση ἐνθουσιάζεται κάθε εὐαίσθητη ψυχὴ καὶ σπρώχνεται σὲ δράση. Ἔτσι κι οἱ δυὸ δασκάλοι τοῦ Μελισσιοῦ ὁ κ. καὶ ἡ Δις Παπαγεωργίου, ἀφεσιώθηκαν στὴ σχολική τους δράση καὶ σήμερα παρουσιάζουν ἕνα ἔργο πολιτισμοῦ. Γιατὶ ἔργο ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ εἶναι τὸ σχολεῖο τοῦ Μελισσιοῦ.

Τὸ σχολεῖο τοῦτο εἶναι γνωστὸ στοὺς ἐκπαιδευτικούς μας προπάντων γιὰ τὸν καλὸ σχολικό του κῆπο. Ἐμεῖς ὅμως ὀφείλουμε νὰ τονίσουμε πὼς τὸ σχολεῖο αὐτό, σὲ ὅλα τὰ τμήματα τῆς ἐργασίας του παρουσιάζει τὸν καθαρὸ τύπο τοῦ σχολείου ἐργασίας. Καὶ τὴ διαπίστωση αὐτὴ τὴν κάνομε ὕστερα ἀπὸ ἄμεση ἀντίληψη καὶ παρακολούθηση τῆς ἐργασίας τοῦ σχολείου τοῦ Μελισσιοῦ.

Κάνουμε τὴ θερμὴ σύσταση στοὺς ἐκπαιδευτικούς μας τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης νὰ ἐπισκεφθοῦν μὲ τὰ παιδιά τους τὸ Μελίσσι. Θὰ ἔχουν πολλὰ νὰ διδαχθοῦν.

ΑΞΙΟΜΙΜΗΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Τὴν Κυριακὴ 17 Μαΐου ἔγινε ἡ γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου δημοδιδασκάλων Βεροίας γιὰ τὴν ἐκλογὴ ἀντεπροσώπου στὴν Ὁμοσπονδία καὶ γιὰ τὴ συζήτηση τῶν μομάτων ποὺ θὰ ἀπασχολήσουν τὴ Γενικὴ Συνέλευση τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας.

Ἀπερίφραστος ἦταν ὁ ἐνθουσιασμὸς μὲ τὸν ὁποῖο προσῆλθαν οἱ συνάδελφοι, ὅσο καὶ ἐνημερότητά τους στὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν νὰν κλάδο.

Οἱ συνάδελφοι καὶ τῶν πιὸ μακρινῶν χωριῶν ἔτρεξαν νὰ παρευρεθοῦν στὴ Συνέλευση ὄχι ἀμελέτητοι παρὰ μὲ ἀποκρυσταλλομένες γνῶμες πάνω σὲ ὅλα τὰ ζητήματα. Οἱ πιὸ ἡλικιωμένοι ἐκαμάρωναν μὲ χαρὰ καὶ ἐκανοποίηση τοὺς νέους συναδέλφους, ποὺ θὰ συνεχίσουν μὲ τόσο ἐνθουσιασμὸ τὸ ἱερὸ ἔργο τους.

Ἐμεῖς ποὺ στεκόμαστε στὴ μέση δὲν ξέρουμε τὶ θὰ πρωτοθαυμάσουμε: τῶν νέων τὸ ζῆλο καὶ τὴ ζωντάνια ἢ τῶν παλαιότερων τὴν πολύτιμη πεῖρα καὶ τὴ στοργή, μὲ τὴν ὁποία περιβάλλουν τοὺς νέους;

Ἐ εἶνο ποὺ μᾶς ἱκανοποιεῖ καὶ γεμίζει ὑπερηφάνεια τὴν ψυχή μας, εἶναι ἡ καλὴ πίστη, μὲ τὴν ὁποία ἔγινε ἡ συζήτηση πάνω σ' ὅλα τὰ θέματα Διαφορὲς ἀντιλήψεων ἐσημειώθηκαν βέβαια σὲ πολλὰ ζητήματα. Μὲ τὴν ἐξονυχιστικὴ ὅμως συζήτηση αἰ πρὸ πάντων μὲ τὴ καλὴ θέληση καὶ πίστη, ἡ Συνέλευση ἔβγαλε τὶς καλλίτερες ἀποφάσεις.

Ἀξίζουν συγχαρητήρια ὅλοι οἱ συνάδελφοι τῆς περιφερείας Βεροίας—Ναούσης γιὰ τὸν ἐνθουσιασμὸ στὸ ἔργο τους καὶ τὴ συναδελφική τους ἀλληλεγγύη. Εἰλικρινῆ συγχαρητήρια στὸν κ. Γαρδίκη, ποὺ τόσο ἀριστοτεχνικὰ διηύθυνε τὴ Συνέλευση ὡς πρόεδρος. Ἐπίσης καὶ στὸν πρόεδρο τοῦ Συλλόγου κ. Ὑφαντῆ γιὰ τὴν ἐμπνευσμένη προσλαλιά του πρὸς τοὺς συναδέλφους του καὶ γιὰ τὴ δράση τοῦ Συλλόγου ὡς τώρα.

Μὲ μεγάλη πλειοψηφία ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος γιὰ τὴ Διδασκ. Ὁμοσπονδία ὁ πρόεδρος κ. Ὑφαντῆς ὡς τακτικὸς μὲ τὴ δίδα Εὐδοξία Ἀντωνιάδου ὡς ἀναπληρωματική.

Ἡ Βεροια δὲν ἔχει πιὰ συναδέλφους ποὺ νὰ μὴν ἀνήκουν στὸ Σύλλογό τους. **Κ.Η.**

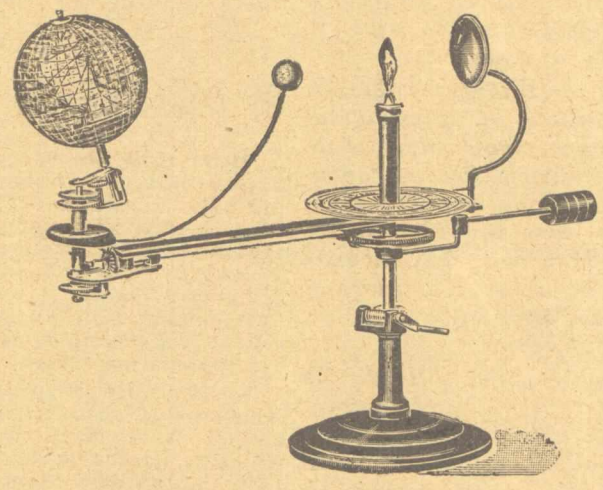

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΤ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ & Σ[ΙΑ] ΑΠΕΛΛΟΥ 4 ΑΘΗΝΑΙ

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ "NIZO,,

ΟΡΓΑΝΑ ΦΥΣΙΚΗΣ & ΧΗΜΕΙΑΣ ΠΡΟΠΛΑΣΜΑΤΑ - ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΛΠ.